

blive sendt i et Udvalg. Vi ere her i Folkethinget allerede i en Række af Aar komne til at nedsette vore Udvalg paa en Maade, som jeg ikke anser for at være heldig; thi Udvalgene nedsettes ikke efter Sagens egen Beskaffenhed eller efter de Anskuelse, der næres om de forelagte Lovforslag, men udelukkende efter de Partigrupperinger, som i Kraft af almindelige Grundsatninger dele os Alle i forskellige Grupper. For mange Sagers Vedkommende falde disse to Ting sammen, men der forekommer af og til Leiligheder, hvor de ikke konvergere, og en saadan Leilighed er netop Toldloven. Med Hensyn til denne ere vi ikke delte, i alt Fald ikke i de store Spørgsmaal, — efter Spire og Benstre, ikke efter Mellempartiet, hvis dette overhovedet endnu kan siges at eksistere, eller efter Løse Partier, men delte efter andre Spørgsmaal angaaende selve Realiteten i denne Sag. Ikke desto mindre kan det forudsættes, at ogsaa ved denne Leilighed vil Udvalgets Medfættelse væsentlig komme til at foregaa i Kraft af de almindelige Kræfter, saaledes som de have samlet sig i Aar. Der er ikke Noget derved at gjøre, man maa bære dette som andre af Livens Under; men det kan af og til være nødvendigt for den Enkelte at gjøre sig sin Stilling klar, og jeg for mit Vedkommende agter ikke, naar Spørgsmaalet kommer om Nedsettelse af Udvalg, at stemme efter dette Hensyn til, i hvilken Gruppe jeg befinder mig, men jeg vil udelukkende stemme efter de Anskuelse, som jeg nærer om de enkelte Medlemmers Opfattelse af de Spørgsmaal, som her ligge for. Som Følge deraf vil jeg ikke ved Valget af Udvalg i denne Sag kunne stemme paa noget af de to ærede Medlemmer, som fra min Side i forrige Samling deltog i Udvalgsbehandlingen af Toldloven, netop fordi deres Opfattelse af disse Spørgsmaal divergerer saa fuldstændig fra min. Men hvorledes det end bliver for den Enkeltes Vedkommende, vil det dog være ønskeligt om der saavidt muligt indenfor den Ramme, som Partidisciplinen overhovedet tillader, bliver taget saa meget Hensyn som muligt til, at der her foreligger en Sag, der falder noget udenfor det almindelige Omraade af Stridigheder mellem os, og om man søger at sammensætte Udvalget paa en saadan Maade, at denne nu længe drøftede og i høj Grad vigtige Sag endelig maatte kunne naae til en virkelig Afgjærelse, en Afgjærelse, der vistnok ikke vil svare til Skalets Fordringer, men som dog sikkert kunde blive saaledes, at den indeholder et væsentligt Fremskridt fra den Tilstand, hvorunder vi hidtil have levet, at den lukker op paa nogle af de Steder, hvor der før har været spærret til, og bringer nogen Frihed og Fremskridt paa et Omraade, hvor vi staa længst tilbage, nemlig det økonomiske.

Formanden: Jeg har ikke villet forstyrre den ærede Taler, men af Hensyn til den videre

Forhandling tror jeg, det er nødvendigt at minde ærede Medlemmer om, at Spørgsmaalet om Lønningerne for Toldvæsenet slet ikke ligge for her, og at almindelige Bemærkninger om Statens Embedsmænd, som kunne taales ved Finantsloven, ikke finde nogen Berettigelse her. Lillige skal jeg gjentage en Bemærkning, som jeg i en tidligere Samling af og til har havt Leilighed til at gjøre, nemlig at det er mindre hensigtsmæssigt her i Salen at benævne Partiernes ved deres Navne.

Berg: Forinden jeg gaar til selve Sagen, turde jeg maaske foretage en lille personlig Opgjørelse med det ærede Medlem derovre paa den anden Side (Bille) (Wint her: Det er overskødig). Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valckreds mener, at det er overskødig. Ja, der er somme Arbejder, som ligeoverfor den enkelte Vedkommende kunne være overskødige men som dog alligevel i og for sig ere nødvendige. Udenfor denne Sal kan man komme med Fordansninger af hvad denne eller hin Rigsdagsmand har sagt, uden at han kan værge sig derimod, men naar Fordansningerne fremkomme her Ansigt til Ansigt med det vedkommende Medlem, turde han maaske være berettiget til at forsvare sig. Det ærede Medlem har tilladt sig her i Salen at udtale, at jeg ved en bestemt Leilighed her har yttret, at det var en usforvarlig Maade, Embedsmændene i det Høieste deres Hæder paa. Jeg tillader mig at opfordre det ærede Medlem til at paavise det Sted, hvor jeg har udtalt disse Ord eller denne Tanke eller Noget, der ligner den. Det ærede Medlem taler om, at jeg taler hensynsløst, men jeg skal ikke negte, at det forekommer mig i høieste Grad hensynsløst at det ærede Medlem, der sidder her i Salen og har mine Ord trykte for sig i Stedet for at følge den rene Sandhed, lader Fantasiens løbe løbst og taler hen i Veivet om Noget, jeg skal have sagt, men som ikke ligner det, jeg har sagt.

Formanden: Maatte jeg minde den ærede Taler om, at bortset fra, om der i og for sig kunde være Anledning til at replicere paa, hvad der er sagt, hører Replikken ikke hjemme i nærværende Sag.

Berg: Mine Udtalelser i denne Henseende findes i Folkethingstidenden Sp. 140 og 41, og han vil da se, at som sagt hele hans Udtalelse i denne Henseende hviler paa en fuldstændig urigtig Opfattelse. Jeg hævder, hvad jeg der har sagt, at der er en Del Embedsmænd, der synes at have for lidt at bestille, navnlig af de høiere Lønnede Embedsmænd.

Formanden: Jeg maa bede den ærede Taler om at forlade dette Punkt.